

leshed de mindre, privatejede virksomheder rundt omkring i landet. Jeg skal ikke nævne hele rækken, men hvorfor er de presset økonomisk? Jo, fordi et flertal her i salen har pålagt dem store administrative byrder de sidste 3-5 år. De er blevet pålagt grønne afgifter, CO₂-afgifter, og jeg kunne blive ved, og derfor mener jeg, det var det rigtige tidspunkt at komme frem med forslaget, fordi det kunne være en rimelig kompensation for det, man har pålagt erhvervslivet. Jeg ved godt, det slet ikke slår til. Men det er i hvert fald en hjælp.

Jeg er glad for de tilkendegivelser, der har været, både fra De Konservative, Dansk Folkeparti, CD og Kristeligt Folkeparti. Den eneste – hvis jeg må bruge udtrykket – i den borgerlige side af salen, jeg var lidt skuffet over, var Venstres ordfører, som faktisk afviste forslaget på forhånd. Men jeg håber, jeg hørte forkert, for det kan da ikke passe, at et parti som Venstre, som vil give sig ud for at være et landboparti, kan gå imod det. Jeg ser i hvert fald frem til, at vi får en rigtig god forhandling om forslaget, så vi kan få det vedtaget, inden vi skal til at diskutere finansloven for næste år, og så vi ved, hvor vi står.

Der var nogle, der nævnte, at det går ud over kommunerne og amtskommunerne. Ja, det er rigtigt, at det er dem, der inddriver ejendoms-skatte, men så må vi jo på en eller anden måde finde en løsning i forhandlingerne med dem om fordelingen af de penge, vi opkræver i skatter. Det skal ikke være nogen forhindring, at de mister de penge.

Jeg ser som sagt frem til, at vi får en god samtale om forslaget i udvalget, og jeg har på fornemmelsen, at vi kan komme frem til et flertal, også blandt de direkte modstandere. Jeg synes, jeg kunne se på dem, at de tænkte, at det nok ikke var så dårligt endda, så tak for en velvillig behandling.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør

indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af den kommunale styrelseslov.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 3/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Thorhild Simonsen): SF ønsker med beslutningsforslag nr. B 24, at regeringen skal fremsætte forslag om ændring af den kommunale styrelseslov, sådan at en borgmester kan afsættes, hvis to tredjedele af kommunalbestyrelsens medlemmer mener, at borgmesteren har vist sig uegnet til at varetage funktionen som øverste administrative chef.

Efter de gældende regler kan en borgmester alene afsættes, hvis han eller hun groft eller gentagne gange vægrer sig ved at udføre sine opgaver. Når der for borgmesteren som udgangspunkt gælder en regel om uafsættelighed i funktionsperioden, skyldes det – som forslagsstillerne også er inde på i bemærkningerne til forslaget – først og fremmest hensyn til ro og kontinuitet i den kommunale forvaltning. Borgmesteren varetager nogle helt centrale funktioner i kommunestyret, og det er af stor betydning for effektiviteten i varetagelsen af disse funktioner, at der ikke i løbet af funktionsperioden kan opstå uro om borgmesterposten som sådan. Dette gælder især i forbindelse med varetagelsen af den administrative ledelse.

Herudover er der også et hensyn til den enkelte borgmester, der indretter sine arbejdsmæssige forhold på at varetage dette fuldtidshverv for 4 år. En adgang for et flertal på to tredjedele af kommunalbestyrelsens medlemmer til at kunne afsætte en borgmester vil indebære væsentlige ændringer i de vilkår, borgmesteren og kommunalbestyrelsen i dag arbejder under. Den foreslåede afsættelsesadgang vil

således kunne føre til konstant eller ofte opstået uro omkring varetagelse af borgmesterhvervet.

Afsættelsesadgang vil desuden kunne misbruges og anvendes som pression over for en borgmester, der er valgt på grundlag af en konstitueringsaftale mellem flere partier, som mange borgmestre i øvrigt er. Der vil også i kommunalbestyrelsens funktionsperiode kunne opstå nye grupperinger, der kan danne grundlag for nye konstitueringsforhandlinger.

Når forslaget vil kunne medføre de her nævnte konsekvenser, skyldes det, at kommunalbestyrelsens afgørelse om afsættelse af en borgmester i realiteten ville blive en ren politisk afgørelse. Det er godt nok i beslutningsforslaget angivet, at en borgmester alene skal kunne afsættes, når han eller hun har vist sig uegnet til at varetage funktionen som øverste administrative leder; men de kommunale tilsynsmyndigheder vil have meget svært ved at efterprøve, om en borgmester er uegnet til at varetage lige nøjagtig denne vigtige del af opgaven.

Der kan altid være forskellig opfattelse af, om borgmesteren er egnet til at lede den kommunale administration, og forslaget om, at medlemmer af kommunalbestyrelsen skal kunne afsætte borgmesteren, vil derfor kunne anvendes som et rent politisk instrument – med de problemer, det måtte medføre i en lang række kommuner.

Det vil altså være forbundet med væsentlige problemer at gennemføre en så indgribende ændring af den kommunale styrelseslov som foreslået af SF her i dag. Og efter regeringens opfattelse er der ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkeligt grundlag for at ændre styrelsesloven på dette område.

Hvis der senere måtte opstå grundlag for måske også at ændre reglerne på det her område, vil regeringen imidlertid være meget villig til at drøfte spørgsmålet, men i første omgang med de kommunale organisationer, for deres mening skal høres i den sag.

Derfor kan vi ikke støtte beslutningsforslaget, som det er fremsat af SF her.

Frode Sørensen (S):

Det foreliggende forslag går jo i al korthed ud på, at det skal være muligt for et flertal i en kommunalbestyrelse eller et bydelsråd at afsætte borgmesteren eller formanden. Og det er måske lidt paradoksalt, at forslaget netop kommer fra SF, som jo i dybere forstand er den egentlige årsag til forslaget. For forslaget ville

formentlig næppe være blevet fremsat, medmindre det valgte bydelsråd på det indre Østerbro i København tidligere på året havde haft alvorlige problemer med sin formand, der jo var medlem af SF, indtil han senere forlod partiet.

Det er jo faktisk det, der er kernen i den problemstilling, der nu resulterer i SF's forslag. Men på grundlag af den helt konkrete sag fra Østerbro Bydelsråd skal man være yderst forsigtig med at bryde nogle af de fundamentale regler for det kommunale arbejde.

Naturligvis kan man finde masser af eksempler på, at vælgerne i en bestemt kommune føler sig snydt, når der pludselig opstår en meget utraditionel konstituering efter et kommunevalg, men skal man nødvendigvis prøve at tage fat på et problem, som måske højst opstår i to-tre kommuner hvert femte eller tiende år?

Og når man tager fat på et sådant spørgsmål, kommer der jo også straks andre ting ind i billedet, som man er nødt til at forholde sig til: Gælder det også viceborgmestre? Og hvad med det rent efterlønmæssige til en borgmester, der bliver væltet i utide? Skal den beregnes forholds-mæssigt? Og hvad med den pension, der er optjent?

Så det er faktisk et temmelig kompliceret forslag og en temmelig kompliceret sag, men naturligvis tager vi da i Socialdemokratiet gerne del i de principielle drøftelser om noget sådant, selv om vi på forhånd er ret skeptiske. For hvis vi åbner mulighed for at kunne stemme en borgmester ud i en valgperiode, risikerer vi så ikke – undskyld mig udtrykket – at det bliver de mest leddeløse, som har størst chance for at blive borgmester? For hvis en borgmester når som helst kan afsættes, vil han eller hun jo kun være interesseret i at behage så mange som muligt. Og de, der har prøvet det, vil jo erkende, at så er det næsten håbløst at føre en sammenhængende politik, endsi-ge en politik, der er til at stole på på længere sigt.

Eksemplet fra Østerbro kan jo også demonstrere, at der vel ikke findes regler – skrevne som uskrevne – der er tilstrækkelige til at forhindre, at en situation som denne opstår: at bydelsformanden klynger sig til sin borgmesterkæde. Og det er han jo med loven i hånden egentlig i sin gode ret til, men det er unægtelig en besynderlig form for politisk moral, den pågældende har udvist.

Moralen kunne være, at alle partier skal være yderst forsigtige, når de opstiller folk.

Else Winther Andersen (V):

Det er jo sådan, at der er kommunalvalg hvert fjerde år, og dér er der i hvert fald mulighed for at skifte en borgmester ud, hvis man føler, at det har været en uheldig konstituering, man har foretaget, og dermed sidder en borgmester altså ikke evigt, men kun på åremål. Og vi må jo også gå ud fra, at det flertal, der valgte den pågældende borgmester, har ment, at det var den rigtige person, på det tidspunkt, hvor valget fandt sted.

Som det fremgår allerede nu, kan Venstre ikke gå ind for det her beslutningsforslag, da vi mener, at det er vigtigt, at der er ro i den 4-årige periode, der er mellem kommunalvalgene. Ellers begynder man nemt på et eller andet tidspunkt at spekulere på, om man ikke kan foretage en anden politisk sammensætning. Og det gør man jo tit nok, når der er et eller andet punkt på dagsordenen i en byrådsdebat, hvor man godt kan gå lidt på kryds og tværs.

Det er så i orden, når det er konkrete sager, men skal spekulationerne nu også til at gå på, om man ikke kan være så heldig at finde en anden person, vil det i hvert fald ikke være til gavn for borgerne, for så bliver det ikke nogle konkrete politiske beslutninger, der bliver taget, så bliver det pludselig nogle helt andre ting, der kommer på dagsordenen, og det har aldrig nogen sinde været intentionerne i den kommunale styrelseslov.

Venstre kan altså ikke støtte dette beslutningsforslag.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte SF's forslag om at skabe mulighed for, at et flertal på to tredjedele kan udskifte borgmesteren i løbet af valgperioden og dermed medvirke til en større grad af ustabilitet i det kommunale arbejde. At borgmesteren vælges for en periode på 4 år, strider efter vores opfattelse ikke, som hævedet af SF, mod al demokratisk virksomhed og er heller ikke i modstrid med folkestyrets ånd, sådan som SF påstår i bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Vi mener, at SF med forslaget forsøger at løse et ikkeeksisterende problem. Vi har i alt fald ikke kendskab til aktuelle sager af den art, som forslaget handler om, og derfor afviser vi forslaget.

Folketinget har faktisk nok at gøre med at behandle samfundsproblemer, som eksisterer i virkelighedens verden, og dem foretrækker vi at koncentrere os om, og jeg vil i og for sig opfordre SF til at gøre det samme.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti er positivt indstillet over for det forslag, som er fremsat af SF. Vi mener, at der er en pointe i argumentationen om, at det er en særegen situation at have en borgmester siddende, som ikke kan mønstre opbakning blandt to tredjedele flertal i en kommunalbestyrelse eller i et bydelsråd.

Derfor er vores indgangsvinkel til denne diskussion, at vi er positivt indstillede over for forslaget, selv om vi selvfølgelig kan se en række problemer, som må afklares under den udvalgsbehandling, som nu ligger foran os, og selv om vi selvfølgelig også må notere os, at det ikke har været et meget stort problem i de forskellige kommunalbestyrelser, at man har haft den situation.

Selv om det ikke direkte er skrevet i forslaget, kan man vel sige, at udgangspunktet for SF's forslag jo er de store problemer, der har været med bydelsrådsborgmesteren på det indre Østerbro, og den nærmest tragikomiske situation, der har været i det bydelsråd.

Og når nu anledningen for SF til at fremsætte dette forslag jo helt givet har været situationen på det indre Østerbro, vil jeg derfor også benytte lejligheden til at sige, at Dansk Folkepartis holdning til de forsøg med bydelsråd, der kører nu, er, at de skal skrottes – jo før, jo bedre. Og hvis Folketinget havde tilsluttet sig Dansk Folkepartis ønske om, at disse bydelsråd overhovedet ikke skulle være der, kunne det faktisk være, at vi slet ikke havde haft det her forslag i dag, for så havde vi slet ikke haft problemet på det indre Østerbro.

Men vi vil altså kigge på forslaget, og vi vil behandle det fra den positive indgangsvinkel, at der faktisk er noget særegent i, at man kan have den situation, at en borgmester ikke har opbakning fra to tredjedele flertal, hvilket jo vil være tilfældet, hvis man skal følge de tanker, der ligger i forslaget, som det er skrevet nu.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg kan meddele, at CD ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Der er ingen tvivl om, at der kan opstå en lignende situation en dag. Og man kunne

måske overveje, om den nuværende adgang til at afsætte en borgmester i ekstreme situationer kunne afklares lidt mere, ved at der blev givet lidt flere muligheder for det, men en egentlig mulighed for at stemme borgmesteren ud i byrådsalen vil vi ikke være med til. For der er ingen tvivl om, at hvis en sådan almindelig adgang kom ind i den kommunale styrelseslov, ville vi se paradeforslag i kommunerne rundt omkring, når nogle skulle skille sig, og det tjener ikke det kommunale selvstyre, at der åbnes for den mulighed.

Dorit Myltoft (RV):

Beslutningsforslaget lægger op til, at flertallet i en kommunalbestyrelse i særlige tilfælde kan afsætte en borgmester.

Jeg tror, alle kan forestille sig, at der kun tænkes på helt ekstreme situationer, som synes åbenlyse for alle, og som sådan er forslaget jo ganske sympatisk tænkt. Men i Det Radikale Venstre er vi af den opfattelse, at der er en alvorlig risiko for, at et sådant forslag, hvis det vedtages, også vil blive brugt i det politiske spil, for det vil være yderst vanskeligt at opstille tydelige kriterier for de ekstreme situationer.

Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte beslutningsforslaget.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte det her forslag fra SF. Men vi vil faktisk godt gå videre, for jeg kan egentlig ikke se nogen særlig grund til, at man skal op på to tredjedeles flertal for at kunne afsætte en borgmester; et almindeligt flertal må vel være nok. Og hvorfor skal det kun være, hvis borgmesteren ikke varetager sine administrative funktioner? I virkeligheden er det jo lige så slemt, hvis borgmesteren løber fra sine politiske løfter, altså allerede dagen efter eller måske nogle få måneder senere løber fra det politiske program, som han eller hun er blevet valgt på. Så er det jo lige så vigtigt, at den pågældende kan afsættes, fordi det flertal, der er i byrådet, ikke længere har tillid til vedkommende.

Så jeg synes i virkeligheden, forslaget er for begrænset, og at man skal gå videre, og det gør vi også i forlængelse af det forslag, vi i sidste samling fremsatte fra Enhedslistens side om, at vi også mener, at der skal være mulighed for at kræve nyvalg af hele kommunalbestyrelsen.

Hvis f.eks. 10 pct. af borgerne i en kommune skriver under på, at de vil have nyvalg, fordi

de, der er valgt, altså har svigtet de valgløfter, de kom med, eller tager en stilling, som der er massiv modstand imod i kommunen, bør man faktisk kunne skifte folk ud.

Det er sådan set vores indstilling, at hvis folk svigter og ikke hører efter, hvad der bliver sagt blandt græsrodderne, bør de kunne skiftes ud, og derfor vil vi støtte forslaget, men jeg så altså gerne, at det gik videre end det, der står.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet synes faktisk, det er et godt forslag. Der kan selvfølgelig være nogle enkelte ting, vi skal tale om under udvalgsbehandlingen, men det overordnede mål for beslutningsforslaget støtter Fremskridtspartiet.

Det har været fremført, at det ville give uro ude i kommunerne på den måde, at man ikke kunne være sikker på, at det var den samme borgmester i alle 4 år. Og det argument kan man selvfølgelig bruge, men i ekstreme tilfælde kan det også være ubehageligt, hvis der sidder en borgmester, som det store flertal ikke synes gør det rigtige. Så jeg vil sige, at det argument er lige så godt som det andet.

Der står i forslaget, at det skal være et kvalificeret flertal på to tredjedele, men for min skyld måtte man gerne sætte det op til 75 pct., for selvfølgelig skal det ikke være sådan, at fordi der er et flertal på et enkelt medlem i kommunalbestyrelsen, skal man hele tiden diskutere, hvem der er borgmester.

Det er ikke det, der er meningen med beslutningsforslaget, og jeg forstår det sådan, at de kun er i ekstreme tilfælde, og at det så skal være et kvalificeret flertal, der kan vælge en anden borgmester.

Jeg synes, det er et udmærket forslag, for vi må jo tænke på én ting: Det er allerede sådan i dag i kommunerne, at et udvalg, som dog har meget at sige på sit område, jo til enhver tid kan vælge en anden formand, selv om den pågældende formand også er valgt for 4 år. Og det er ikke med kvalificeret flertal; det er bare med én stemmes flertal.

Sådan er det jo allerede, og den eneste, der er undtaget, er kommunens øverste myndighed, nemlig borgmesteren. Og derfor synes jeg, det er udmærket, at man, hvis man har så store problemer, med et flertal på to tredjedele eller 75 pct. skal kunne afsætte borgmesteren og vælge en ny.

Vi kan støtte forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti har en del spørgsmål, vi vil have undersøgt under udvalgsbehandlingen af dette forslag, og derfor siger vi p.t. »ved ikke« til beslutningsforslaget.

Første næstformand (Birte Weiss):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil begynde med at sige ordførerne tak for debatten, og jeg vil rette en særlig tak til dem, der var positivt indstillede over for forslaget: Dansk Folkeparti, Enhedslisten – som ønskede det strammet noget mere, end SF har foreslået – Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti, som jeg er sikker på nok skal ende med at komme i den rette tro.

Hvis det nu var sådan, at vi skulle stemme om forslaget, ville der altså være nogle partier, der stemte for. Ulempen er jo bare, at det er de forholdsvis små partier, der går ind for det, og at de store er knap så velvilligt indstillede, må man sige. Så jeg må jo nok konstatere, at der næppe er flertal for forslaget lige nu, som det foreligger.

Hvad er det så, de store partier kritiserer forslaget for? Ja, det er jo gennemgående det, at man mener, at det vil give ustabilitet i byrådsarbejdet, og at man ønsker, at der skal være fred og ro i en 4-års-periode, sådan at man ikke mindst på det administrative plan har sikkerhed for, at tingene kan fungere. Men det ønsker SF faktisk også, og det er det, vi vil med forslaget.

Derfor fremhæver vi jo også, at det kun er i særlige tilfælde, og vi fremhæver faktisk også, at der skal være to tredjedele flertal for, at man kan afsætte borgmesteren, når tingene slet ikke kan fungere.

Og derfor mener jeg heller ikke, at indenrigsministeren har ret i, at det bliver en rent politisk afgørelse – selv om man selvfølgelig kan sige, at altting er en politisk afgørelse – for vi har jo netop sikret, at man ikke kan gøre det til en politisk afgørelse i almindelig forstand, ved, at det ikke kan ske ved et flertal på et enkelt mandat.

Det vil jo i almindelighed være sådan, at når der skal to tredjedele til for at afsætte en borgmester, er det ikke bare på en enkelt gang, men

fordi borgmesteren ikke lever op til sine forpligtelser på det administrative område. Og derfor mener jeg sådan set ikke, at der er reelle indvendinger imod forslaget på den led.

Jeg vil også fremhæve – som også en af ordførerne gjorde, og jeg tror, det var Fremskridtspartiets – at ifølge de eksisterende regler kan udvalgsformænd jo afsættes på hvert eneste møde. Hvis der er et flertal imod udvalgsformanden, bliver udvalgsformanden jo afsat, og det er rent faktisk med almindeligt flertal, det kan foregå. Og det er jo ikke noget, vi oplever ret tit ude omkring i kommunerne, og det giver jo ikke ustabilitet i udvalgene, at vi har en regel, der indebærer, at formanden kan skiftes ud på hvert eneste møde. Så jeg mener da, at det er værd at overveje, at det ikke giver ustabilitet.

Og jeg vil også fremhæve, at hvis en borgmester i forbindelse med et kommende valg ikke bliver opstillet som spidskandidat, altså hvis man et år eller halvandet forud for valget har en kampafstemning, hvor borgmesteren ikke bliver opstillet som spidskandidat eller borgmesterkandidat til det næste valg, kan man meget let havne i så uheldige omstændigheder, at kommunen i en temmelig lang periode befinder sig i en fastlåst situation, hvor borgmesteren har ret til at blive der og altså bliver der, men hvor tingene ikke fungerer, som det var forudsat. Det har vi også set.

Derfor mener vi i SF, at der er belæg for at ændre lovgivningen sådan, at det bliver muligt for et stort flertal at afsætte borgmesteren, og det mener vi faktisk ikke giver ustabilitet; vi mener rent faktisk, at det i stedet giver stabilitet.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning**Første næstformand (Birte Weiss):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 62: Forslag til lov om ændring af færdselsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler. (Definitioner, parkeringsafgift, lønindeholdelse m.v.).

Af trafikministeren (Sonja Mikkelsen).
(Fremsat 16/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Bortset fra, at godstransport ikke er med, er det foreliggende lovforslag en uændret genfrem-sættelse af lovforslag nr. L 138 fra sidste sam-ling. Og det er for så vidt småtingene, der er til-bage, og derfor forventer jeg selvfølgelig også, at vi hurtigt kan gøre forslaget færdigt i Trafik-udvalget.

Den vigtigste bestemmelse i lovforslaget er, at kommunerne nu får lov til at oprette kom-munal parkeringskontrol og at beholde parke-ringsafgifterne, og det tror jeg en del kommun-er vil være interesserede i at holde møde med trafikministeren om at få gennemført. Og vi kan selvfølgelig også glæde os over, at politiet der-med bliver fritaget for nogle opgaver.

Lovforslaget indeholder også regler om ind-drivelse af ubetalte parkeringsafgifter ved løn-indeholdelse, implementering af et EF-direktiv vedrørende traktorer og ophævelse af gebyrbetaling ved typegodkendelser og godkendelser af køretøjers indretning og udstyr for at lette administrationen for små og mellemstore virk-somheder.

I det hele taget er det et lovforslag, som vi hurtigt kan gøre færdigt, og Socialdemokratiet støtter det.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget burde have været delt i to, for vi har ingenting imod, at traktorer kan køre 40 km/t i stedet for 30 km/t, men det, som vi er mere betænkelige ved, og som vi også er imod, er, at arbejdsgiverne pålægges en urimelig administration. Og det vil ofte gå sådan, at for-holdene mellem arbejdsgiverne og arbejdsta-gerne ødelægges ved, at arbejdsgiverne skal trække parkeringsafgifter osv. i lønnen.

Jeg mener, at det er en helt urimelig admini-stration, man dermed pålægger arbejdsgiverne, og det vil vi fra Venstres side sætte os meget imod.

Vi synes, det er i orden – og det har vi jo selv været med til at gennemføre – at arbejdsgiverne skal kunne tilbageholde skat i lønnen. Men at de nu også skal til at administrere småbeløb ved at trække parkeringsbøder fra i lønnen og dermed også få administrationen af det, finder vi faktisk er helt urimeligt. Der må være en eller anden minimumsgrænse, som man skal forhol-de sig til, inden man pålægger arbejdsgiverne en sådan administration. Og spørgsmålet er vel også, om det ikke var en opgave for Det Cen-trale Motorregister, i stedet for at man nu læg-ger det over til arbejdsgiverne.

Så det er nogle af de ting, vi vil rejse i udval-get og kigge på.

Jeg vil også spørge, om det kan være rime-ligt, at arbejdsgiverne så skal foretage den administration – hvis de skal det, for vi er imod – uden at få nogen form for betaling for det.

Og det viser sig jo, at 42 pct. af virksom-hederne bliver berørt af det her – det siger Erhvervsministeriets testpanel – og det harmo-nerer jo ikke rigtig med det, som regeringen ellers siger om, at den vil gøre det lettere for virksomhederne.

Vi er altså imod, at man nu pålægger dem en sådan administration, og det må vi prøve at se om vi kan forklare ministeren i udvalget godt kan klares på en anden måde.

Brian Mikkelsen (KF):

Det forslag, som vi diskuterer i dag, indeholder en række bestemmelser på meget forskellige områder under trafiklovgivningen. Det er jo en pose blandede bolscher, trafikministeren frem-lægger for os, og nogle af bolscherne er søde, og andre er syrlige.

Indførelsen af EF-direktivet om at hæve den konstruktivt bestemte maksimalhastighed for traktorer fra 30 km/t til 40 km/t er noget, vi kun kan støtte. Dels har vi som sædvanlig i disse sager interesse i, at der er i fælles regler i Europa, for at det indre marked kan fungere, og dels sikrer det en mere miljøvenlig udnyttelse af traktorerne.

Vi er til gengæld mere betænkelige ved, at staten skal blande sig i det og skumme fløden af de afgifter, som følger af parkeringskontrollen. Der synes jeg nok man burde finde frem til en mere lempelig ordning for kommunerne. For